

ki listi poročajo, da angleško-francosko vojno brodo-
vje zopet obstreljuje Dardanele.

V Albaniji se ob reki Bojazi ponavljajo
spopadi prednjih čet.

Pred Solunom nobenih posebnih dogodkov.
Četverosporazumovi 'etalei se vedno z vžigalnimi
bombami zažigajo bolgarske vasi in žitne shrambe.

Kaj bo storila Rumunija?

Vsled vojnih dogodkov v Bukovini in v vzhodni
Galiciji, kjer se je ruski premoči posrečilo, da smo
se morali s svojo fronto nekoliko umakniti, pritiska
četverosporazum z vso silo, da se Rumunija odloči
proti nam, češ, sedaj je zopet ugoden trenotek. Baj
so četverosporazumni poslanci izročili rumunskemu mini-
strskemu predsedniku Bratianu posebno spomenico,
ki izraža željo, naj bi se razmerje Rumunije do čet-
verosporazuma čim najpreje razjasnilo. Spomenica
povdarja, da bi bila pomoč Rumunije po 2. avgustu
nepotrebna in načrtom četverosporazuma škodljiva.

Rusija je dovolila, da drugi prevoz streliva v
Rumunijo. Proti kralju, ki se še noče odločiti, so za-
čeli po deželi za agitacijo, ki pa je zadela med čast-
niki na odločen odpor.

Sv. Oče za vojne vjetnike.

Iz Lugana se poroča: Nemčija, Francija in
Anglija so sprejele papežev predlog, da se naj vojne
vjetnike, ki se nahajajo že delj kakor 18 mesecev v
vojnem vjetništvu in ki imajo troje ali več otrok, —
spravi v Svico za tako dolgo, dokler bode trajala
vojna.

Pod vodo iz Amerike.

Ali je nemški trgovski podmorski čoln „Deu-
cland“ že zapustil pristanišče v Baltimoru in odšel v
Evropo, o tem so dvojna poročila. Ena poročila pravi,
da se še vedno nahaja v Baltimoru in čaka u-
godnega trenutka za odhod, druga pravi, da je že
izginil pod vodo v Evropo. Kaj je res, ne vemo, ker
uradnega poročila ni. Angleške in francoske ladje
prežijo na podmorski čoln, da bi ga vjele, oziroma
potopile. Na Angleškem so sklepali visoke stave, ali
se bo „Deucland“ vrnil ali ne.

Wilson bo posredoval za mir.

Iz Vašingtona se poroča, da namerava pred-
sednik Združenih držav Severne Amerike, Wilson,
vporabiti prvo priliko, ki se mu bo nudila, da vnovič
posreduje za mir ali vsaj za priprave, da se sklene
premirje. Ker se bodo vršile v mesecu novembru no-
ve volitve za predsednika, si namerava Wilson na ta
način utrditi svoje politično stališče in zasigurati, da
bo vnovič izvoljen za predsednika. Ker je Wilson
razumel obvarovati Ameriko pred vojsko z Evrope in
z Mehiko, se smatra, da bi bila njegova izvolitev za
predsednika zasigurana, ako bi se še mu posrečilo
posredovati za mir ali vsaj da se sklene premirje.

Naše žrtve za domovino.

Od saperskega bataljona v Galiciji se poroča,
da je padel za domovino hrabri slovenski junak, 28-
letni Jakob Založnik iz Trepanj pri Konjicah.
Dne 1. julija mu je sovražna granata pretrgala nit
življenja. Bil je tihega in poštenega značaja in po-
slednja pomoč svoji stari, onemogli materi. — Iz žu-
pnije Sevnice ob Savi so padli na bojiščih:
Franc Hlenovšek iz Zirkovega dola; Hozinc Ivan,
Ban Martin, Jank Jožef in Mlinarič Franc, vsi iz tr-
ga; Zupan Janez iz Metenverha; Salamon Martin iz
Brezovega; Pere Jožef iz Lončarjevega dola; Locič-
nik Alojz iz Zabljeka in Holander Ivan iz Vranja. —
Dne 12. julija je padel na italijanskem bojišču des-
etnik Lov. Kukovič, organist in mežnar v Spitali-
ču. Lani je bil odlikovan s srebrno hrabrostno sve-
tino. Rajni je bil blagega, plemenitega srca; sovra-
žnika ni imel nobenega. — Na ruskem bojišču je pa-
del kadet Konrad Živko. Bil je sin pri Sv. Mar-
tinu na Polhorju leta 1903 umrlega nadučitelja
Ivana Živko. Študiral je gimnazijo v Mariboru in je
izdelal VII. razredov z odliko. A usoda mu ni bila
miha. Moral je opustiti študije in iti k vojakom. Dne
3. julija je padel pri Delatynu. Zašel ga je dum-dum
strel v trebuh in kmalu nato je izdihnil. — Iz Su-
ganske doline v Italiji se nam poroča dne 15. julija:
V najlepšem cvetu mladosti so položili svoje življen-
je na oltar domovine sledeči vrli in hrabri slovenski
mladeniči: Poddesetnika Gaiš Franc iz Lemfer-
ga in Koštomaj Jožef iz St. Jurija pri Celju;
pešci: Bukovnik Ferdinand iz Selnice pri Ma-
riboru, Janko Rupert iz St. Lovrenca pri

Mariboru, Coletto Viljem iz Laškega trga,
Kramer Anton iz St. Pavla pri Celju in Gimol
Franc iz Grub, vsi od I. oddelka strojnih pušk do-
mobranskega pešpolka št. 26. Stali so proti zagriže-
nemu sovražniku na italijanskih tleh v Suganski do-
lini ter se vsi zmiraj složni in veseli hrabro bojeva-
li, a tudi nešli skupaj smrt dne 12. t. m., zadeti od
sovražne granate. Srce nam je krvavelo ob zadnjem
slovesu pri odprtem grobu, posebno še bolj, ko nam
je vč. g. vojni kurat Rezman z ganljivimi besedami
govoril nekaj besed v slovo. Spomin hrabrih brani-
teljev domovine naj ostane neizbrisljiv v zgodovinski
knjigi. Iv. Vihar, nar., oddelka strojnih pušk. —
Na italijanskem bojišču je dne 20. maja padel juna-
ške smrti mladenič Matija Slokan, doma iz Zoro-
vinca pri Ormožu. — Iz Celja je 22. julija do-
šla vest, da je za boleznijo, dobljeno na bojišču, v
celjski bolnišnici umrl vrli mladenič Ferdinand Sene-
kovič, doma od Smarjete ob Pesnici. Prepe-
ljali so ga v domačo župnijo, kjer je bil v nedeljo,
dne 23. julija, pokopan na domače pokopališče ob o-
gromni udeležbi. — Dne 29. junija je bil na laškem
bojišču smrtno zadet od sovražne krogle desetenik F.
Jurša, doma od Sv. Ruperta v Slov. gor. —
Dne 9. julija je smrt pobrala na Pilštanju pri-
dnege mladeniča Jožefa Toplišek v Gostinci, starega
še le 26 let, Akoravno ni bil vojak, poklican je bil v
črnovojniško službo, v tovarno v Bruku, kjer se je
močno prehladil. Bil je zvest naročnik „Slovenskega
Gospodarja.“ — Kakor se je sedaj izvedelo, je smrt
pobrala na južnem bojišču Alojzija Tacer že dne 21.
decembra 1915. Zašel od izdajalske sovražne kro-
gle, je izdihnil svoje mlado življenje še le v 22. letu.
Poznan je bil daleč naokrog kot pridni, vrli mlade-
nič; bil je dobre volje, šaljiv in prijazni, vse ga je
rado imelo. V njegovi knjižici so bile zapisane zelo
pomenljive besede: Na moj grob ne bote rožic sadili,
jih ne s solzami kropili. Prišla bo spomlad vesela,
spet bo travca zelenela, a te včakal jaz ne bom! —
Dne 3. julija je na italijanski fronti padel kadet Jo-
sip Klobasa, brat č. g. Andreja Klobasa, kaplana
pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah. Padli karje je
bil doma od Sv. Andreja v Slovenskih goricah. —
Vsem za domovino padlim slovenskim junakom trajen
spomin!

Tedenske novice.

Cesar. Iz bližnje cesarjeve okolice se poroča,
da se cesar že delj časa kljub slabemu vremenu iz-
borno počuti in dobro izgleda. Nekaj časa že hodi
cesar pri ugodnem vremenu ob 8. uri zjutraj po vr-
tu na kratek izprehod. Svojo običajno hrano spreje-
ma cesar z dobrim tekom in kadi navadno po obedu
lahko smodko, vrste „Regalia Media.“

Sv. Oče bo zopet prosil. Iz Kristijanije (Nor-
veško) poročajo, da bo Sv. Oče na drugo obletnico
vojne zopet pozival narode in njih vladarje, da naj
sklenejo mir.

Nov grob za Leona XIII. List „Neues Wiener
Journal“ poroča, da so v soboto, dne 22. julija, po-
polnoma na tihem prenesli truplo papeža Leona iz
začasne groba, kjer je počivalo od leta 1913, v le-
vo ladjo cerkve sv. Petra.

40letnico mašništva letos obhajajo sledeči vč.
gg.: Andrej Fekonja, vpokojeni župnik z Buč pri
Kozjem, sedaj v pokoju v Soštanju; Matija Karba,
župnik in duhovni svetovalec v Zrečah; Andr. Pod-
hostnik, župnik v Rečici v Savinjski dolini. Jubilan-
tom še na mnoga leta!

25letnico mašništva je obhajal te dni preč. g.
Stefan Kocjan, plebanoš v Števanovcih na Prekmur-
skem.

Duhovniške vesti. Župnijo Dobje je dobil on-
dotni provizor č. g. Iv. Zagar. — Prestavljen je č. g.
kaplan Avg. Sparl iz St. Pavla v Sav. dolini k Sv.
Magdaleni v Mariboru. — Nameščena sta č. gg.
novomašnika Franc Sattler kot kaplan v St. Pavlu v
Savinjski dolini in Milan Slaje kot kaplan pri St. Pe-
tru pri Radgoni.

Spremembe pri frančiškanih avstrijske redov-
ne pokrajine. V Gradec pride o. Adjut Slabitond kot
pomožni kaplan na Karlovo; v Marija-Enzersdorf je
prestavljen o. Remigij Knez kot konventničar in pri-
digar; v Marija-Trost pri Gradcu pride kot gvar-
dijan in župnik o. Begnig Binder, o. Antonij Čuček pa
kot konventničar; v Gleichenberg pride o. Konrad
Klose kot katehet.

24 novih maš na en dan. V dunajski nadško-
fiji je slavilo dne 23. julija 24 novomašnikov svoje
primicije.

Za Rdeči križ. Na primiciji č. g. Franca Sat-
ler v Čagom pri Sv. Antonu v Slov. gor. se je na-
bralo za Rdeči križ 44 K.

Na primiciji veleč. gosp. Fr. Tovornik v St.
Vidu na Planini se je nabralo za Dijaško kuhinjo
v Mariboru 50 K. za Rdeči križ pa 16 K 46 v.
Hvala!

Knjiga „Slovenische Kriegs- und Soldaten-
lieder“, ki jo je izdal dr. Rudolf pl. Andrejka, je v-
zbudila tudi že na Dunaju obilo pozornosti. Sprejeta
je bila v dunajsko vojno razstavo ter se, ondi tudi
prodaja, „Neues Wiener Tagblatt“ z dne 18. julija t.
l. prinaša tem povodom o knjigi zelo prijazno poro-
čilo. Veseli nas, da bode po tej zaslužni knjigi širši

svet spoznal dosedaj tako malo znani slovenski na-
rod in njega vrline. (Knjiga se dobiva tudi v proda-
jalni tiskarne sv. Cirila v Mariboru in stane 3 K, s
poštino vred 3 K 20 v.)

Nova, zelo potrebna knjiga za vojake je ravno-
kar izšla v Mariboru pod naslovom: *Nedeljski
evangelj s kratko naobračo zlasti v
korist krščanskim vojakom.* Knjžica je izšla na
stroške kn. šk. lav. ordinariata. Vojaki nimajo pri-
ložnosti vsako nedeljo in praznik slišati sv. evan-
gelja in njegove razlage. V imenovani knjižici pa
najdejo za vsako nedeljo in praznik evangelij in
kratko, jedrnatost razlago evangeljskih nauk. Knji-
žica bo torej vsem vojakom dobro došla. Vojaki,
sežite po krasni knjižici in prebirajte jo pridno v
svoj dušni blagor in tolažbo! Knjiga se do-
bi edino v knezoškofijski pi-
sarni v Mariboru, Stolni trg št.
19 in se naj tam naroča. Cena 25 v.

Dve leti vojske. Jutri, dne 28. julija, bo pre-
teklo dve leti, kar je izbruhnila sedanja svetovna
vojna. V torek, dne 28. julija 1914, ob 4. uri popol-
dan, je avstro-ogrsko vlada napovedala Srbiji vojs-
ko in tukaj nato so pričele ob srbski meji govoriti to-
povi in puške. Nato je dne 1. avgusta Nemčija napo-
vedala Rusiji vojsko. In tako je sledila ena vojskina
napoved drugi, dokler ni bila skoro cela Evropa v
ognju. Od vseh strani so planili zemljelačni in hi-
navski sovražniki po nas, a niso nas zmagali. Pod-
jarmili smo si Srbijo, Črnozero in Poljsko. Sovra-
žnik ima le manjše dele naše zemlje zasedene. Naše
armade zmagujejo na vseh frontah. Dve leti, ki jih
imamo za seboj, je doba največjih in najbolj krvavih
dogodkov svetovne zgodovine. Na tisoče in tisoče vr-
lih mož in mladeničev je prešlo svojo kri za drago
domovino. Slovenci smo se v tej krvavi borbi izka-
zali kot neprecenljivi stražarji in branitelji naše Av-
strije. Slovensko ime, imena slovenskih junakov bo-
do pisana z zlatimi črkami v veliki svetovni zgodovi-
ni, ki bo opisovala sedanje krvave dogodke. Vse se
povprašuje: Kje je zarja miru? A nihče še ne ve od-
govora. Zaupajmo v božjo pomoč, avstrajajmo v tej
strašni borbi in prosimo Boga, da nakloni naši Av-
striji slavno zmago in srečen mir njenim narodom!

Boj za kapelico. „L. V.“ poroča: Na južnem
Tirolskem je topniška baterija iskala zavetja pred
ludo nevihto. Ognjičar, ki je bil v civilnem življen-
ju hud socialdemokrat, je s silo vlomil vrata Mariji-
ne kapelice ob cesti in je hotel postaviti svojega ko-
nja v kapelico. Drugi podčastnik je odločno ugovar-
jal temu početju, češ, Marijino svetišče ni pripravno
za konjsko stajo. Ker mu je ognjičar grozil, se je
podčastnik odstranil. Ni še pretekla dve minuti od
tega, že je priletela sovražna granata in je treščila
naravnost v kapelico, kjer je ubila ognjičarja in ko-
nja. In glej čudo — Marijini podobi in kapelici se
ni nič zgodilo.

Kjer stojijo Slovenci, tam ni sovražnega pro-
diranja. Č. g. vojni kurat Alojzij Rezman piše pro-
fesorju g. dr. Medvedu dne 9. julija: Danes imamo
zopet miren dan in zato se zopet oglašam. Predvsem
hvala ti lepa za kartico ob godu. Jaz sem hvala Bo-
gu zdrav in osebno ne pogrešam ničesar. Slučaj je
nanesel, da smo v neposredni bližini trije tvoji u-
čenci iz tega leta: Rihtarič kot živinozdravnik,
Turnšek kot poročnik in moja malenkost kot kurat.
Naši možje in mladeniči so zlato! Zajemajo iz glo-
bokega vira sv. vere so močni v prenašanju težav,
hrabri v boju, vdani v smrtni uri. Kjer stojijo Slo-
venci, tam ni sovražnega prodiranja! Dne 29. junija
smo zgubili junaka Dalmatina, stotnika Kisvarday.
Mogoče si ga poznal. Čizek zdrav in blizu mene. Is-
krene pozdrave!

Naš vojni tovariš. Iz Fazane pri Poli nam pi-
šejo slovenski črnovojniki: Nekaj nevsakdanjega je
bilo pred vojsko, če sta se srečala dva vojna tovari-
ša. Videl si, kako sta si podala roke in se vprašala:
„Se pomniš, kako smo se na Laškem ali na Pruskem
imeli?“ A zdaj po vojski ne bo tako svidenje nič ne-
vsakdanjega. Vsi si bomo vojni tovariši. Enega pa
si še moramo posebno dobro v spominu obdržati.
Kaj, ali „Slovenski Gospodar“ ni naš zvesti vojni to-
variš? Povsod nas najde, Povsod, posebno pa nam
vojakom je v veliko tolažbo in razvedrilko. Kako smo
ga veselili, ko prišel redno v soboto ali nedeljo k nam.
Zato pa ostane on naš vojni tovariš tudi po vojski!
Pozdravljamo vse naše vojne tovariše, naše ljube do-
mače in znanee! Alojzij Sever, Ludovik Puklovec,
Jožef Šek in Martin Sever.

Zlato kolajno je dobil dne 8. julija narednik
Anton Podgorelec od 12. stotnije 87. pešpolka za hra-
brost v boju na Konstanzini dne 21. maja t. l.

Odlikovane pri c. in kr. pešpolku št. 87, 12.
stotnija, 4. voj. Z bojišča se nam piše: Četovodja F.
Barbej, doma iz Ljubnega v Savinjski dolini, je bil
že tretjič odlikovan. Decembra lanskega leta je dobil
najvišje pohvalno priznanje. Dne 16. januarja 1916

je bil odlikovan z zlato in sedaj z bronasto svetinjo za hrabrost. Desetnik Kink Mihael, doma iz Vidma ob Savi, je bil odlikovan sedaj drugič s srebrno svetinjo II. vrste za hrabrost. Četovodja Filipič Franc, doma iz Kokorič pri Ljutomeru, je bil odlikovan s srebrno svetinjo II. vrste za hrabrost. Pešca Podgorca Rudolf in Vrabl Franc, doma iz Veličan pri Ormožu, sta bila odlikovana s srebrno svetinjo II. vrste za hrabrost. Z bronastimi svetinjami za hrabrost so bili odlikovani: četovodja Ocvirk Matevž, desetnik Kaner Jožef in Pajer Vinko, poddesetnik Pocaž Ivan; pešci: Jevšenak Konrad, Kozole Ivan, Černeč Franc, Brilej Franc in Mlakar Franc. Najvišje pohvalno priznanje je dobil pešec Kokot Maks. — Slovenske matere ste lahko ponosne na svoje sinove junake, kateri prelivajo kri tukaj na bojišču. Srčne pozdrave pošiljajo vsem v domovino pisci teh vrstic: Mihele Franc, Pečnik Franc, Urbajnski Franc in Muhič Jožef.

Slovenska alpinca pozdravljata. Piše se nam: Ranjena v hudem boju, leživa v ogrski bolnišnici. Kot nesposobna za fronto sva se poslovila od dragih nam tovarišev-sobojevnikov. Naročili so nama, naj v njih imenu pozdraviva vse slovenske fante in dekleta. Prevelika knjiga bi morala biti, ako bi hotela popisati vsaj nekoliko življenje alpincev v vojski. Zato rečem samo: „Kjer hrabrost naša in zvestoba v vojski v bran stoji, beži takoj sovražna zloba, jo naša, jim že znana moč pōdi.“ Učenič Ivan, desetnik, iz Draževasi pri Konjicah, in Hrašan Martin iz Šoštanj.

Pozdrav z južnih Tirol. Podpisani pošiljajo iz južno-tirolske fronte iskreno-domoljubne pozdrave vsem dragim rojakom, domačim, prijateljem in znancem. Vsevečni, daj nam zaželeni mir in z njim srečno vrnitev k svojim dragim! Na zdar! Četovodja Franc Vidovič od Sv. Vida na Dravskem polju; četovodja Ignac Cizerl od Sv. Urbana pri Ptuj; poddesetnik Josip Munda od Sv. Tomaža pri Ormožu; poddesetnik Franc Jekl, Novacerkev pri Celju; Alojz Minarič od Radgone, vsi od 10. stotnije, pešpolka štev. 87.

Junaki 47. pešpolka pozdravljajo. Z bojišča nam pišejo: Iskrene pozdrave vam pošiljamo mi slovenski fantje 47. pešpolka, 12. stotnije. Vaš list z velikim veseljem sprejemamo. Desetnik Maček Andrej, desetnik Zelzer Ignac, poddesetnik Šternad Alojzij, Šauperl Janez, Teršavec Ferdinand, doma od St. Ilja v Slov. gor.

Vojaški dopusti. Iz Posavja se nam žene pritožujejo, da mnogi vojaki, ki so doma čisto sami zase in nimajo družine, dobijo daljše dopuste, možje-posestniki pa ne, da bi pomagali pri nujnem delu. Mnoge tudi podpore ne dobijo, čeravno so je kravo potrebne. — Dostavek uredništva: Glede dopustov je najbolje, da napravite doma dobroteljeno prošnjo na poveljstvo oddelka, pri katerem mož služi. Prošnjo naj občinski urad potrdi in priporoči ter jo tako vpošlje na možev naslov, da jo pri raportu predloži. Glede podpore pa je najbolje, da se napravi nova prošnja.

Deželna komisija c. kr. avstr. zaklada za vdove in sirote po vojaki. Ekszellenca grof Clary je poklical v to komisijo kot zastopnika štajerskih Slovencev dež. odbornika dr. Karola Verstovška.

Invalidi Slovenskega Štajerja. Opozarja se invalide, da se lahko obračajo v vsakem slučaju na deželnega odbornika dr. Verstovška, kadarkoli potrebujejo kake pomoči ali pa nasvetov. Dr. Verstovšek je v vseh teh odsekih in ima vpogled v zares velikansko delo in oskrbovanje invalidov v deželi, za katere se je že prav mnogo dobrega storilo.

Pogrešajo se. Mihael Hlep je služil pri vojaškem vežbalnem oddelku v Žalcu in je bil potem prestavljen na Srednje-Štajersko v Vildon. Bil je doma iz Velenja in si je v vojskarnem času kupil posestvo pri Velikovecu na Koroškem. Njegov naslov je bil: Mihael Hlep, 4. stotnija, 15. pešpolk. Odgovor prosi sestra Marija Jeromel, posestnica pri Velenju.

Zasebni poštni zavoji vojakom na bojišče. Trgovinsko ministrstvo razglašja, da je stalno dovoljen zasebni poštni promet z vojnimi poštami št. 11, 39, 51, 125, 149, 186 in 239; na vojne pošte št. 335, 510, 514 in 517 se pa smejo oddati zasebni poštni zavoji samo ob pondeljkih, torkih in sredo. Popolnoma je pa ustavljen promet z zasebnimi poštami zavoji na vojne pošte št. 115, 170, 180, 234, 264, 265, 274 in št. 341.

Ropar ali dezertar? Vedno pogosteje se slišijo pritožbe, da se po gozdovih občin Črmlenšak, Gočovski in Bišečki vrh v Slovenskih gorah klati neki neznan mož in nadleguje prebivalce v samotnih lišah. Ako je na teh govorikah kaj resnice, naj se cela stvar takoj javi pristojnim orožniškim postajam pri Sv. Lenartu, Sv. Trojici v Slov. gor., ali pri Sv. Urbanu nad Ptujem.

Gospodarske novice.

Novo najvišje cene za špeh in svinjsko mast. Štajersko cesarsko namestništvo je določilo za špeh in za svinjsko mast pri prodaji na drobno sledeče no-

ve najvišje cene: Za nespuščeno sirovo svinjsko mast in za sirov, neprekajen in neosoljen špeh 8 K 60 v kilogram, za spuščeno svinjsko mast 9 K 40 v, za namizni špeh s kožo (sirov ali osoljen) 8 K 80 v, za namizni špeh s kožo (povojen) 9 K 30 v, za nahrbtni špeh in špeh v kosih (sirov ali osoljen) 9 K 40 v, za nahrtni špeh in špeh v kosih (povojen, posušen in papiriran) 9 K 60 v, za mesni špeh 9 K 60 v. Pri prodaji kake druge, zgoraj ne označene vrste svinjske masti in špeha se za kilogram ne sme zahtevati ali plačati več kakor 8 K 60 v.

Vporaba mleka omejena. Cesarska namestništva je z ozirom na rastočo pomanjkanje mleka določila, da se v mestih in občinah: Gradec, Maribor, Celje, Ptuj, Ljubno na Gornjem-Štajerskem, Bruck, Mürzschlag, Knittelfeld in Judenburg in v vseh onih občinah, ki spadajo pod kako kopališko okrožje, v času od 2. do 7. ure zvečer po gostilnah in drugih točilnicah ne sme točiti mleko ali pa primešavati h kavi ali kakemu drugemu jedilu. Za občine, ki prej niso imenovane, lahko okrajno glavarstvo izda tozadnevne odredbe. Kdor se ne bo držal vladnih predpisov, se bo strogo kaznoval. Na deželi je vporaba mleka prosta.

Skrbite za semena! Radi vsled vojske povzročenih razmer proti prihodnji spomlad veliko pomanjkanje različnega semena: posebno detelnega, solatnega in špinatnega semena bo primanjkovalo. Pozivamo vrtnarje in lastnike vrtov in njiv, da vse razpoložljive rastline omenjenih vrst pustijo za seme, katero bo imelo spomlad izredno lepo ceno. Semenske rastline se naj do dobra dozori, kajti le zrelo seme daje dober pridelek.

Kako naj obvarujemo živino na paši pred strelo? Vsako leto vdari strela sedaj tu, sedaj tam med čredo in povzroči živinorejcu neizmerno škodo. Zlasti se dogajajo take nesreče tam, kjer so pašniki obmejeni namesto z lesenim plotom zaradi cenosti le z žico, ki pa je kakor znano dober prevodnik za elektriko. Ako vdari strela v žico, leti po celi njeni dolžini, dokler ne najde mesta, da spodrsne v zemljo. Živino, ki se ob tej priliki naslanja ob žico, ali stoji v njeni bližini, usmrti strela. Kakor nas učijo izkušnje, sili živina ob hudi uri k plotu in le enkrat na strela lahko pokonča kmetu vso živinico. Kaj dobro je, če žičnati plot navmes na večih mestih nadomestimo z lesenim le v dolgosti nekaj metrov. V ne prevelikih presledkih napeljite žico v zemljo. Ta zveza med žičnatim plotom in zemljo naj bo napravljena skrbno in jo tekom let večkrat pregledajte. Omotajte žico žičnatega plota z debelo žico, katera obstoji iz večih žic, jo porinite nad mater globoko v zemljo in tamkaj pa razpeljite posamezne dele te žice narazen, da se strela lahko v mokri zemlji porazdeli. Oba odpomoka staneta tako bore malo, da si lahko da vsak kmet to napraviti. Opomnimo še, da je meso od strele zadetih živinčet vžitno, treba jih je le takoj zaklati: krv naj čim največ odteče.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žalcu so ponujali hmeljski prekupei za tuj hmelj 50—70 K za 50 kg, a lastniki hmeljskih zalog držijo svoje zaloge, dobro vedo, da ne morejo pri tem v ožiglet obetajoči se letošnji slabi hmeljski letini ničesar izgubiti, marveč samo pridobiti. Stanje čeških hmeljskih nasadov je nepovoljno, kar je povzročila dolgotrajna suša in pozneje veliki nalivi. Tudi mrčes je hmelju zelo škodoval. Isto velja o hmelju v drugih avstrijskih kronavinah. Tudi hmeljarji v Savinjski dolini niso z nasadi hmelja posebno zadovoljni, zlasti rani hmelj je v razvoju precej zaostal. Nekoliko boljše obeta pozni hmelj, trebate ugodnejšega vremena, kakor je bilo hosedaj.

Škoda po toči. Davčna oblast je v mariborskem okraju naročila občinskim uradom, naj občine same precenijo škodo, ki jo je napravila toča. Župani naj cenilne sezname natanko po parcelah uredijo in navedejo vse parcele, ki so poškodovane. Naj se ne piše samo koliko znaša škoda na pridelkih v odstotkih, ampak koliko znaša skupna škoda. N. pr.: »V vinogradu parcelna št. ... last Martina Hernah, znaša škoda 300 K.« Cenilni seznam se naj takoj vpošlje davčni oblasti. V zapisniku se naj navede višina skupne škode v občini in ali se prosi za odpis davka, podpora v meniju, živilih ali v denarju.

Bodolitat — nadomestilo za galun. Ker je zaloga galuna postala že prela, pride nam kaj prav nadomestilo zanj, takozvani „Bodolitat“, kojega prodaja tovarna za kemične izdelke v Reki. Ta izdelek je bistveno žveplenokisla gлина, koja tvori tudi ravno učinkujoč del galuna. Bodolitatu moramo dati v primeri z galunom iz večih razlogov prednost. Kakor so pokazali v S. Mihele ob Adiži izvedeni poizkusi, prime se boljše Martinjeva zmes lističja in grozdničja, ako vporabljam Bodolitat mesto galuna ravnoiste teže; kajti Bodolitat vsebuje krepkeje učinkajočo spojino gline nego galun ravnoiste teže. Kljub temu je Bodolitat bistveno cenejši. Kar pa moramo še posebej omeniti, je okolnost, da se izredno lahko razmnoži: celo kosi v velikosti orehov ravno tako razpadejo v vodi z navadno temperaturo, kakor modra galica. Bodolitat lahko napolnimo bodisi samega, bodisi skupno z bakreno galico v vrečo ter obesimo v vodo, da

se razmnoži. V vreči konečno najdemo ostanek 1,5 do 2%, ki se ne raztopi. Da pripravimo zmes, obstoječo iz Bodolitata, modre galice in apna, je najprimernejše, če vzamemo enak del bakrene galice in Bodolitata; apna ni treba več nego za zmes modre galice in galuna. — Ravnatelj J. Schindler v S. Mihele ob Adiži.

Razne novice.

Čudna rešitev. Vojak piše: Mojemu tovarišu je priletela italijanska krogla v prsi in zadela v rožni venec in beležnico, katera je nosil v žepu. Rožni venec je krogla raztrgala in predrila tudi beležnico, nato pa rahlo običala v mesu, tako, da si jo je mogel sam odstraniti. Imel je le lahko rano. Podobnih slučajev se je že mnogo zgodilo.

Zajec na drevesu. V Orvietu na Italijanskem je bil vpoklican v vojaške neke Simon Ciricofolo, ki pa ni imel prav nobenega veselja, da bi pomagal odreševati neodrešene kraje. Pozivnico je mirno vtaknil v žep, vzel puško na ramo, se oskrbel s patroni in s hrano ter splezal na visoko in košato kostanjevo drevo, kjer si je napravil ležišče in streho z namonom, da ostane na drevesu tako dolgo, dokler bo trajala vojska. Vsi opomini, spraviti z dobra tega zajca z drevesa, so ostali brezuspešni, vstrelil je vsakega, ki se je približal drevesu. Bil je skozi več tednov strah tamošnje vojaške straže. V temni noči je zapustil svoje drevo, da bi se vode napil v bližnjem potoku. V tem hipu ga zgrabila dva italijanska vojaka in vnel se je boj za življenje in smrt. Z ostro britvijo je hudo ranil vojaka. Še le ko je dobil strel v nogo, se je vojakoma posrečilo ga zvezati. Za kazen so ga spravili v najsprejnejši strelski jarek, kjer so lahko nanj ponosni!

Mir v letu 1916? Neka močna glava je našla povod za prerokovanje miru v številki 17. Januarius leta 1916 je bil 17. mesec svetovne vojne, Nemško cesarstvo je bilo ustanovljeno leta 1871: če se seštejejo posamezne številke tega leta, je skupna svota 17. Številko 17 pa tudi dobimo, če seštejemo posamezne številke tekočega leta 1916. Pa to še ni vse! Če seštejemo po vrsti vse že umrle pruske vladarje, namreč: Friderik I., Friderik Viljem I., Friderik II., Friderik Viljem II., Friderik Viljem III., Friderik Viljem IV., Viljem I. in Friderik III., tedaj dobimo zopet številko 17. Pomenljivo številko 17 pa tudi najdemo, če seštejemo pridevne številke sedaj vojskujočih se vladarjev: dokaz: Franc Jožef I., Viljem II., Ferdinand I., Jurij V., Nikolaj II., Albert I., Viktor Emanuel III., Peter I. in Nikita I. — Torej morda vendar mir v letu 1916 ...

Kakoršna mati taka hči. Hčerka se rada oblači v materino krilo. — Hčerka ubira materine stopinje. — Če je mati spaka, rada je hčerka tudi taka. — Kakor mati prede, tako hči tke. — Pridna mati vzgoji leno hčer. (Če mati sama vse počela, se hči ne privadi dela.) — Če matere ni doma, hči skozi okno zija. — Dobra je hči, če se o nji malo govori. — Od hčere smrti se obžaluje le nekaj dni, slaba možitev pa vse življenje greni.

Dopisi.

Maribor. Dne 7. avgusta bodo z zvonika bazi-like Matere Milosti odstranili zvonove, ki so določeni za oddajo vojaški upravi.

Maribor. Dne 24. julija je umrl zasebnik Fran Divjak, star 80 let. Bil je rodom iz Fram.

Maribor. Dne 22. julija zjutraj so videli na vrtu v Perkovi ulici v Mariboru velikega divjega kozla. Ko je zagledala žival nekaj ljudi, jo je takoj pobrisala v smeri proti Pohorju. Pravijo, da je streljanje v južno-tirolskem gorovju pregnalo žival iz on-dotnih krajev.

Sv. Peter pri Mariboru. V nedeljo, dne 16. julija je prišla na našo Gorco pod vodstvom svojega dušnega pastirja vlč. g. duhovnega svetovalca Jerneja Frangež, lepa procesija od Sv. Marjete k pozni službi božji. Vse se je čudilo, kje se je toliko pobožnih romarjev vzelo. Pa to ni čudno, saj je vse hite-lo, kar je le moglo od hiše, k Materi gorski prosit za slavno zmago in ljubi mir naši domovini in skorašnjo srečno vrnitev svojih ljubih in dragih. Romarjev je bilo blizu 600, med temi 50 beloočlečenih deklet z družbino zastavo. Med sv. mašo jih je pre-jelo veliko sv. zakramente. Ker je bil isti dan ravno god karmelske Matere božje, koje škupilirska bratovščina je kanonično uvedena v gorski cerkvi ter se ta dan v takih cerkvah dobi popoln odpustek tolikokrat, kolikorkrat vstopi, kdor nosi škupilir, v cerkvo in moli tam po namenu Sv. Očeta, torej ravnato, kakor na porcijunkolovo, je ostalo veliko roma-ŕjev pri večernicah. Še dolgo po tistih so molili in prepevali v prijazni gorski cerkvi. Lepo je bilo tu! Težko pa nam je bilo, ko smo slišali veselo zvonenje. Mogoče je bila šmarječka procesija zadnja, kate-ro so pozdravljali gorski zvonovi!

St. Ilj v Slov. gor. V nedeljo, dne 23. julija, je bil naš pristaš Franjo Freiham namesto umrlega Jožefa Draž enoglasno izvoljen za cerkvenega ključarja.

Brezule pri Mariboru. Naš rojak Celofigan nam piše: V zaledju ne veste, kak je naš položaj in kakšne hribe mi vse prelazimo. Seveda storimo vse voljno za cesarja, domovino in za boljše bodočnost na-

ših potomcev. Prehodi sem že lepi del polentarskega ozemlja, videl sem tam grozno dosti vojnega gradiva, velike topove, municije itd. Lah je moral ob naši ofenzivi tako naglo bežati, da ni imel časa vzeti svoje robe seboj. Od tistega časa je z gromenjem topov obmolnil. Tudi tisti aeroplanski plitvi v zraku nas zalezujejo, ali naša izborna artilerija tu pa tam posveti v zrak opazovalcu, da se s svojim letalom obrne na vznak in prileti na zemljo. Pozdravljam vse somišljenike in svoje v domovini. Bog vam daj lepo vreme in dobro letino, da bomo imeli mi dosti živeža, da bomo s polno močjo dokončali enkrat vojsko. Na prav veselo svidenje vam kliče poddesetnik V. Celofiga.

Veržej. Izredno čast je imel ljutomerski okraj od 8. do 16. julija. Imel je pozdravljati v svoji sredini prevzvišenega gospoda knezoškofa naše lavantinske škofije dr. Mihaela Napotnik. Delili so namreč v našem dekanatu zakrament sv. birme. Dne 14. julija so prišli tudi v Veržej. Prihajali so se iz Ljutomer na večer. Trg je bil ves v zastavah. Drugega dne se je pričela v okrašenih farni cerkvi sv. birm. Sv. maša, ki so jo služili Nadpastir, je bila dobro obiskana. V krasni pridigi, ki je sledila sv. maši, so Prevzvišeni v prelepem slogu razlagali besede Makabejske matere: „Sin, pogledaj nebo in zemljo in pomisli, da je iz nič Bog vse to ustvaril.“ H koncu so omenili, da ta dan končajo svoje birmovanje v Ljutomerskem okraju, izrekli še posebno zahvalo navzočemu dekanatskemu administratorju, duhovnemu svetovalcu preč. g. M. Meško, župniku v Kapeli, in javno imenovali svojim duhovnim svetnikom navzočega deželnega poslanca preč. g. Ozmeča, novega ljutomerskega župnika. Po pridigi in po mrtvaških molitvah za rajne se je pričela sv. birma, ki je trajala razmeroma le kratko časa, kajti birmancev je bilo komaj 112. Opazili smo med njimi tudi odrasle mladeniče in dekleta iz bližnje Ogrske. Proti večeru tistega dne so se prenesli ostanki sv. mučnikov v slovesni procesiji v kapelo Marijanišča na za to določeni prostor. Duhovščina, nji na čelu gospod knezoškof, je opravila na to po predpisih obredne molitve pred ostanki sv. mučnikov, nakar je sledil blagoslov z Najsvetejšim. Drugo jutro se je pričel slovesni obred posvečevanja oltarja Žalostne Matere božje ob 8. uri. Kapela, dasiravno precej prostorna, je bila polna pobožnega ljudstva, ki se je steklo iz vseh strani, posebej iz Ogrske. Po sv. maši, ki so jo služili na novo posvečenem oltarju, so blagoslovili Prevzvišeni krasni križev pot, dar velike salezijanske dobrotnice. Prevzvišeni knezoškof so molili sami skupno z ljudstvom sv. križev pot, kakor bi hoteli s tem dati zgled, da tudi mi radi opravljamo to lepo pobožnost. Ura je že zdavna bila poldna, ko je bil tudi ta obred končan. Ljudstvo pa je želelo še slišati besedo višega Nadpastirja, toda kapela je bila premajhna, zato so se odločili Prevzvišeni za pridigo na prostem. Pred oltarjem Marije Pomočnice, ob hodniku, se je postavil oder. Ljudstvo je hitro napolnilo prostorno dvorišče. Kakor ovčice dobrega pastirja, je obstopilo ljudstvo višjega Nadpastirja, ko se je prikazal na odru, da govori dušam, željnim večne hrane, besede nebeškega življenja. „Okrog šeste ure zvečer so se prevzvišeni knezoškof poslovili od nas, potem ko so podelili vsem prebivalcem zavoda in dobrotnikom ter dobrotnicam svoj nadpastirski blagoslov. Neizbrisni nam ostanejo v spominu prelepi dnevi sv. birm in bivanja prevzvišenega Nadpastirja med nami. Bog jim poplačaj ves trud in požrtvovalno delovanje!“

Konjice. Konjiška čebelarica podružnica priredi v nedeljo, dne 30. t. m., ob 3. uri popoldne, v prostorih kmet. podružnice v Konjicah, združeno s kmetijsko podružnico zborovanje. Predavala bodeta potovalna učiteljica gg. Gorican in Jurančič. Pridite!

Zreče. (Jubilej.) Sredi bojnega šuma obhaja letos naš preč. g. župnik popolnoma na tihem 40letnico svojega mašništva. V svoji skromnosti je mislil širši javnosti prikriti, da že 40 let neumorno obdeluje vinograd Gospodov. A dolžnost hvaležnosti nam nareka, da se njegovo 40letno delovanje na tem mestu vsaj omenimo. Kajti 40letnica vnetega dušnopastirskega dela je pri njem obremenjena 40letnica marljivega časnikarskega dela. Zlasti naša lista „Slovenski Gospodar“ in „Straža“ imata v njegovi osebi staroznane založnika in neutrudljivega širitelja. Koliko ti soč teh listov je že šlo tekom teh let skozi njegove roke med ljudstvo, je pač nemogoče niti blizu preceniti. Takozvana politična klop v župnišču se kar šibi vsak teden pod težo novodošli listov in vidno veselje se bere č. g. župniku iz obraza, ko pridrvi iz šole mladina ter nese veselih obrazov do zadnje koče naše liste in z njimi naše ideje. G. župnik je pa kot vnet dopisnikar razumel tudi trajno ohraniti med ljudstvom zanimanje za naše liste. In da svojega časnikarskega peresa še sedaj ni odložil iz rok, skoro ni treba omenjati. Mi Zrečani preč. g. župniku ob priliki 40letnice še posebej izrekamo zahvalo, ker je večina teh let bila posvečena delu ravno za naš blagor in napredek. Kako vsestransko je pa to delo bilo, je razvidno že iz tega, da nosi g. župnik že dolga leta na svojih ramah tudi precejšnji del občinskih skrbi. Vleč. g. jubilaru želimo iz srca, naj mu Bog da še mnoga leta tako plodonosno delovati med nami!

Zetale. Črnovojnik Anton Topolovec nam piše z ruske fronte: Po parnem počitku sem prišel zopet v boj. Veliko je še pri nas takih, ki se niso

slišali žvižganja topovske kroglice in tudi ne brenčanja železnih sršenov. Zategadelj se nekateremu malo čudno zdi ter me vpraša: „Kaj pa je to?“ A jaz, že vajen tem stvarim, mu odgovorim: „To so 18 cm topovi, a to je smrtonosna puška krogla.“ Mi moške in fantje smo tukaj v bojni črti za rešitev domovine, a uboge žene se tudi mučijo doma s svojimi otroci za vsakdanji kruhek. A bodite potolažene, vse enkrat mine. Imejmo zaupanje, da bo tudi minila ta strašna vojska. Torej, drage žene, ne obupajte v teh hudih časih, kakor tudi mi ne obupamo, kadar pride naskok na sovražnika. Mnogo pozdravov iz krvavega polja!

Zibika. Za svojo hrabrost sta bila odlikovana s srebrno kolajno desetnik Jurij Jančič, ki je dobil kolajno I. razreda, poddesetnik Martin Guzej pa kolajno II. razreda.

Sv. Stefan pri Zusu. Anton Salober, kateri se bojuje na južnem bojišču, piše: Sedaj sem na visokih gorah in pazim na italijansko polento, da mi ne uide čez lonec. Da se ne prismoči, jo pa zmirom dobro mešamo z železno in svinčeno kuhiljo. Pokanju topov in žvižganju krogel sem se že popolnoma privadil in bolj kot poka, ljubše mi je. Kako bomo tolkli laško polento, bom že še pisal. Vse Slovence prisrčno pozdravljam!

Štore. V tukajšnji livarni za železo zaposleni delaven Martin Savšek je padel pri premikanju dvigala kos železa tako nesrečno na desno nogo, da mu jo je popolnoma zdrobilo. Težko poškodovanega so spravili v celjsko bolnišnico.

Gornja Ponikva. Četovodja Mihael Sređenšek piše s tirolskega bojišča: Laške granate vseh kalibrov nas obsipavajo. Tudi laška infanterija je poskušala svojo srečo. Z glasnim vpitjem „Avanti!“ je napadala, a vsakokrat je morala bežati s krvavimi buticami. Marsikateri Lah je prišel v naše vjetništvo. Veliko so jih požrle naše strojne puške. Pri nas je malo bolj. Pri mojem vodju niso bile pretežke žrtve. Nekaj je težko, več pa lahko ranjenih; dva sta pa znorela. Vedna megla in sneg zabranjujeta nam tople solne žarke. Vsem pevskim in bralnim društvom srčne pozdrave!

Posavje. V nedeljo, dne 6. avgusta, se vrši v Slovenskem Lurdu v Rajhenburgu velika vojna pobožnost. Pridigujeta mil. g. kanonik Moravec in vleč. g. dr. Medved. Več o tej slovesnosti na 8. strani današnje številke.

Zadnja poročila, došla v četrtek, 27. julija.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 26. julija.

Uradno se razglša:

Rusko bojišče.

Severno-zahodno od kraja Rožišče poskušeni poizvedovalni sunki, kakor tudi južno od Lubavečke izvršeni ruski napadi so se popolnoma izjalovili. 100 mož in 2 strojni puški so ostali v naših rokah. Južno od Lešniva smo pred številnejšim sovražnim pritiskom vzeli nazaj naše čete zadaj za odsek Boldurka. Zelo srditi, z močnim artilerijskim ognjem pripravljeni ruski napadi ob obeh straneh železnice tik Radzivilova so prinesli sovražniku po spremenijajočih se bojih, v katerih je imel zelo velike izgube, le nekaj nepomembnih uspehov.

Na ostali fronti nič pomembnega.

Italijansko bojišče.

Po težkih izgubah v zadnjih bojih južno od doline Val Sugana so opustili Italijani vsak nadaljni napad. Naše postojanke so ostale še tudi nadalje v zelo hudem sovražnem artilerijskem ognju. Dne 24. t. m. je izgubil sovražnik na samo enem odseku te fronte 1200 do 1300 mrtvih in ranjenih, katere sedaj pokopava.

Na vseh ostalih frontah je položaj nespremenjen. Na nekaterih mestih je prišlo do hudih artilerijskih bojev.

Balkansko bojišče.

Ob reki Bojuzi artilerijski boji.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Rusija je zahtevala prehod ruskih čet skozi Rumunijo.

Iz Stockholma se poroča, da je Rusija kot škodnino za nameravano poslatev municije zahtevala, da dovoli Rumunija prosti prehod ruskih čet skozi rumunsko ozemlje. Rumunija je baje to drzno ru-

ska zahtevo z ozirom na svojo neodvisnost odklonila, nakar so se pogajanja za dobavo municije razbila. Ako je ta vest resnična, potem Rumunija sploh ni dobila municije iz Rusije.

Iz Bukarešte se še poroča, da hočejo ruske čete s silo vdreti v Rumunijo. Vršili so se baje že spopadi z rumunskimi omejenimi stražami. Rumunija je ozenilje ob Donavi proglasila kot vojno ozemlje. V Bukovini se vrše velika premikanja ruskih čet.

Tisza na severnem Ogrskem.

Ogrski ministrski predsednik grof Tisza je odpotoval dne 25. t. m. v komitatu Marmaroš in Besterce-Nasod na severovzhodnem Ogrskem, ki so ogroženi po ruski armadi. Namen potovanja je, da potolaži tamošnje razburjeno prebivalstvo.

Vojni davek v zasedenih krajih.

Novi ruski upravitelj po Rusih zasedenih avstrijskih krajev namerava naložiti tamošnjemu prebivalstvu veliko vojno kontribucijo (davek).

Četverosporazumova ofenziva na Balkanu.

General Sarraill, vrhovni poveljnik četverosporazumovih čet pred Solunom, namerava, kakor se je te dni izjavil pri otvoritvi francoske šole v Solunu, pričeti v kratkem z ofenzivo.

Irski voditelj Casement bo usmrčen.

Iz Londona se uradno poroča, da bo znani irski voditelj Casement vendar le usmrčen. List „Daily Mail“ namreč poroča, da je Casementov zagovornik dobil obvestilo, da bo obsojenec dne 3. avgusta v pentonvilski ječi usmrčen.

Srbska vlada na Krfu.

Bivši srbski ministrski predsednik Pašić je odpotoval iz Rima na otok Krf, kjer se baje sedaj nahajajo tudi vsi drugi srbski ministri. Pašić je zadnji čas potoval v glavna mesta četverosporazumovih držav, kjer je prosjačil za pomoč Srbiji. Poročila iz Svice pravijo, da se med Italijo in Srbijo glede jadranskega vprašanja ni dosegel sporazum. Srbi in Italijani bi si radi delili Adrijo, ki je naša last.

P-čoln potopil veliko angleško vojno ladjo.

Iz Berlina se uradno poroča, da je nemški P-čoln dne 20. julija pred angleškim ladijskim opiralščem Seagatlov na Orknejskih otokih s torpedi napadel angleško veliko linijsko bojno ladjo in jo dvakrat zadel.

30 novih trgovskih P-čolnov.

Iz Haaga se poroča, da se gradi v Nemčiji 30 novih trgovskih P-čolnov, ki bodo baje še popolnejši kot je ladjica „Deutschland“.

Kupčija med Ameriko in Dansko.

Danska je prodala Združenim državam Severne Amerike svojo posest na otočju med Severno in Južno Ameriko, imenovano „Danska Zahodna Indija“ in sicer za ceno 500 milijonov funtov. Na tem ozemlju stanuje kakih 40.000 prebivalcev. Danska je prodala svojo ameriško posest skoro gotovo radi tega, ker se je bala, da bi se sčasoma Anglija polastila iste.

Listnica uredništva.

Vinko R. Rajbelj: Glede podpore se znova obrnite na okrajno glavarstvo. Navedite vse potrebne podatke. Ako to nič ne pomaga, se obrnite do bližnjega pomožnega odbora za begunce, ki posluje skorpri vseh okrajnih glavarstvih. — Sv. Jakob, Sr. Marjeta, Zorovinci: Opisi preobširni, ker nam primanjkuje prostora. Vporabne izročili Strazi. — Dopisnike prosimo kratkih poročil. — Sv. Peter n. M. s.: Za to številko prepozno.

Gostilna

nasproti glavnemu mariborskemu kolodvoru, enonadstropna, s sobami za tuje, velikim in senčnatim vrtom za goste, velikim dvoriščem, lepimi kletmi, v hiši je pekarija, ki se tudi lahko vporabi za mesnico, se iz zdravstvenih ozirov lastnika prav poceni proda. Vpraša se pri lastniku Jožef Kukovič, Tegetthoff-ova ulica št. 53, Maribor.